

קבוצות – מנהיגות והתפתחות של איש החינוך במאה ה-21

פיסגה:

מפגש ראשון: מ- 17:30 – 19:45 ללא הפסקה. המורות + מורה המשתתפות מלמדות ביסודי, חטיבת ביניים ותיכון. כ-8 מהם בבית ספר מיוחד:

בקשתי מהמורים להתיישב במעגל. הדבר נעשה עם חשש מסוים. הסברתי את הרציונל העומד מאחורי הישיבה במעגל: כולם רואים את כולם מכל זווית, אין דבר באמצע שחוסם את הנראות. גם המנחים יושבים בתוך המעגל. גובה העיניים.

רותי הציגה את עצמה.

הוקרן סרט מ"טד" על הטכנולוגיה והרשתות החברתיות (בן 20 דקות שקצרנו ל-10 דקות).

היכרות התבצעה בעזרת קלפי השלכה: "פרסונה". ההוראה הייתה: לבחור קלף שמייצג אותי, אליו אני מתחברת. הקלפים פוזרו במרכז המעגל והמורות הזמנו לקום ולבחור. לקח להן כ-5 דקות. היו מורות שעשו את זה מיידית, אחרות השתהו.

ההצגה העצמית החלה בעקבות השאלה: מי רוצה להציג? שתיים התנדבו ראשונות, לאחר מכן זה המשיך לפי סדר הישיבה. בהצגה: שם, מקום העבודה, סטטוס משפחתי, ילדים. חלק מהמורים דברו על הלהט שבחינוך, תיאור התפקיד.

ציפיות

בסבב השני התבקשו המורות להציג את הציפיות שלהם:

באופן כללי ניתנה במה להעביר את המצוקות שלהם בעידן הטכנולוגי ומתוך כך ניתן גם היה להבנות את הציפיות מהמפגשים, כמו כן הועבר אליהן המסר כי זו התנסות ראשונה- קבוצה ראשונה מהסוג הזה ולכן יש חשיבות גדולה לחומרים שנקבל מהם לעיצוב/הבניית ההשתלמות.

- בית הספר בו עובדת ... ההפסקה קצרצרה ואיננה מאפשרת למורה מילוי צרכים בסיסיים כמו: אוכל, שתיה, שירותים. אין בר למי שתיה. מרגישה שחסרה לה אסרטיביות. לא יודעת לדרוש. רוצה לדעת איך למקם את עצמה במקום חשוב במערכת.
- אוויר לנשימה. ללמוד לבנות גבולות כדי לשרוד במערכת וליהנות מהעבודה.
- ה- what's up ככלי להטלת חרם על ילדים. איך מתערבים?
- איך ליצור קשר חיובי יותר עם הילדים, הורים.
- קונפליקט: הרצון להכיל את ההורה לבין הצבת גבולות של ערוץ תקשורת, זמן תקשורת, משך תקשורת ונושאים לטיפול.
- אימוץ ידע טכנולוגי. קונפליקט בין הלחץ של המערכת הבית ספרית לאמץ ידע טכנולוגי ואז שימוש נרחב בי לכל נושא טכנולוגי. מאידך, אי-ויתור על עולם האתמול. הרבה כפילות וחפיפה, עובדה המכבידה על המורה וגוזלת זמן יקר.
- קונפליקט - התפתחות טכנולוגית מואצת. קונפליקט בין ההתפתחות המהירה לאימוץ דרך אחת לתקשורת. מיילים?

- קידום עצמי. איך להפיק מהידע אותו אני רוכשת להבניית שיעורים יותר מעניינים.
- להתקרב לתלמידים – סגירת הפער בין המורים לתלמידים.
- סגירת פערים של ידע, ה"עולם החדש", בין המורים לילדים.
- איזונים - ה"קונפליקט האימהי", כמו כן ההורים, ילדים ופניותיהם הגוזלים זמן איכות עם הילדים והמשפחה.
- תסכול - העולם הטכנולוגי יצר תחושה של מאבק.
- "עצמי" – מחפשת דרך להתחבר לעצמי. להכיר טוב יותר את עצמי, מתמודדת עם מערכת הלוחצת: "להספיק". איפה ה"אני" שלי.
- שחיקה.

"אני וטכנולוגיה"

הנושא הבא שבקשנו כי יתייחסו אליו היה: אני והטכנולוגיה. מה ואיך אני מרגישה אתה?

- פחד.
- אני שמעתי על cloud. איזה מיילים אסור לשלוח?
- רדיפה אחרי הטכנולוגיה. לא הגעתי לרוגע ולמחשבה. "אני לא מרגישה שייכת".
- אני בבחינת "כבדהו וחשדהו".
- הטכנולוגיה מעולה: ההשתלטות שלה על החיים שלה היא הבעיה. העניין החברתי הוא שמפחיד. מתי יש להשתמש?
- ווטס – אפ? שידרוג. כל הזמן צריך ללמוד משהו חדש בתקשורת הטכנולוגית. אי אפשר להתעלם מקיומה.
- מה צריך לעשות כדי לתווך אותו? ללמד אותו?
- מה אני אומרת ואיך? טכניקות לשימוש בערוץ התקשורת.
- הטכנולוגיה מזמנת למידה אינטנסיבית והרבה "נופלים" בדרך.
- "הכל עובר", אין סינון בדרך. גם "לכלוך".
- הצבת גבולות ודחיית סיפוקים מול המערכת החינוכית, הורית ותלמידים.
- ווטס – אפ? שימושים חיוביים ולא שליליים.
- "מהפיכה של נגמרת" דילמה: להצטרף או להיאבק נגדה? לאמץ חלקים ממנה? אילו? "לא רוצה להתמודד עם מהפיכה מתמשכת".

חזרה

מה יהיה במפגש הבא? מפגש מסונכרן במשך ... ללא וידאו. הרגעה מצידה של רותי... (מה בדיוק אמרת?)

ואחת קטנה לפני פיזור – משוב

- סקרנות
- אופטימיות זהירה
- יותר רך
- הד משותף
- מנחם
- בסדר עם זה
- נהנית: אוהבת טכנולוגיה

- אני משתמשת ומרגישה טוב עם זה.

נקודות להתייחסות בבלוג מסכם:

"הזדמנות מול מאבק"

מספר נקודות למחשבה:

- ההרגשה המיידית שעלתה מתוך המפגש הראשון היא שיש אמביוולנטיות ביחס המורות לתקשורת הטכנולוגית. במקום להיאבק או להתנתק או לטבוע איך אני לומדת לשחות עם הזרם? היינו: מתחברת אליה. והשאלות הן: איך אני מגייסת אותה לטובתי, לטובת המערכת הבית ספרית, לטובת ההורים והילדים, כולל הצבת גבולות, דחיית סיפוקים ושימושים חיוביים ללא פוגענות.
- האם אני יכולה לפתח דרכים מספקות לפיתוח/ניעור מהאבק" גישות ייעודיות שבזכותן בחרתי את מקצוע ההוראה: למידה מתוך עניין, חשק, שמחה ואהבה. ערוצי תקשורת (אל מול הטכנולוגיה המנוכרת והממכרת) של חום, יחס אישי, אהבה, יד מלטפת ותומכת?
- כיצד אני יכולה לחשוף את אותן רגשות שהודחקו, הוחבאו, ולגלות את החוזקות הייחודיות שלי כאדם בנוסף לתכונות של בן אנוש מרגיש, אמפתי, מכיל שלו זקוק הילד בעולם הטכנולוגי הזה.
- איך אני עושה את התהליך הזה בביטחון, בעוצמה, תוך כדי חשיפה זהירה של ה"עצמי" שלי ומעבירה אותו אל השדה – הסטינג הבית ספרי למרחב מורה תלמיד.

לקחים:

- א. היכרות: הצגה עצמית, הצגה של המנחות.
- ב. להוסיף שאלה בהיכרות: למה אני כאן?
- ג. הקרנת הסרט לאחר סבב ההיכרות.

נושאים לעבודה בהמשך:

- א. היכרות עם ערוצי תקשורת.
- ב. בחירת ערוץ תקשורת המקובל על ההורים, מורים וילדים.
- ג. מאבק בטכנולוגיה אל מול פיתוח גישות רגשיות אנושיות למילוי הצורך של הילדים בעולם הטכנולוגי המנוכר.
- ד. דילמה: האומנם יש צורך "לרדוף" אחרי הרצון להתקרב לילדים באמצעות הקדמה הטכנולוגית אליה הם נכספים? איך אפשר להתקרב אליהם?
- ה. האם אני המורה, מסוגל להשתחרר מאותן "תכונות מוריות" השומרות ל הסטטוס ועל ההיררכיה הישנים ובמקום זאת לבנות את המנהיג והמורה של המאה ה-21?
- ו. הצבת גבולות מול ההורים – גבולות כאקט של אכפתיות, תשומת לב, התחשבות בזולת, כבוד הדדי וכיו"ב.
- ז. טכניקות לעבודה נכונה עם ערוצי התקשורת השונים.

ח. הקניית ביטחון תוך כדי הכרה ביכולת של הילדים ל"רוץ עם זה". הם תמיד יהיו צעד אחד לפנינו בכל מה שקשור לטכנולוגיה. האם זה מוריד מערכנו כמורים? כמנהיגים? מה יש לנו לתת במקום? איך אנחנו שומרים על המעמד שלנו מולם?

ט. "אני ושינוי" מה זה מצריך ממני? "לא" לשינוי – משמעו להתקבע, להתנתק.